

De nachtexcursie in het rivierengebied

Achttien liefhebbers vertrokken in de nacht van 11 op 12 juni vanuit Waardenburg in oostelijke richting langs de Waal. De entourage voor deze tocht leek wel geënceneerd. Een maan overgoot bij tijd en wijle de uiterwaarden, terwijl de wind vrijwel verstek liet gaan. Dat deze omstandigheden niet altijd de voorwaarden scheppen voor uitbundig zingende vogels bleek uit de nachtelijke waarnemingen.

Naast de zeer storende invloeden van nachtvaart, verkeer en heemhonden - funest bij geconcentreerd luisteren - werden de eerste uren kikker- en padenkoren en een aantal Bosrietzangers gehoord. Voordat Weert tegen het ochtendgloren was bereikt, waren hier Bosuil, Ransuil, Kerkuil, Bontbekplevier en Kwartelkoning bijgekomen. Met de ontdekking van de Kwartelkoning was het een merkwaardige zaak. De roep hiervan klonk metaalachtig en er zat zo weinig variatie tussen begin en eind, dat het leek of het dier een grammofoonplaatje afdraaide. Met de verrekijkers de waard afzoekend verschenen enkele honderden meters van de dijk drie figuren in het veld. Het geluid van de crexer kwam telkens uit de hoek waarin zij zich bevonden. Nachtelijke inventarisors of Jimmy de Crexer die met vrienden ronddoolde en met ringonderzoek bezig was. Gelukkig zat er in het niet gemaaid perceel een exemplaar dat zeer bescheiden reageerde.

In de ochtendschemering barstte het vogelconcert los. Op een met ruigte begroeide voormalige stortplaats probeerde Spotvogel, Grasmus en Heggemus het op te nemen tegen de in veel groter getale aanwezige Bosrietzangers. De eerste Steenuil werd niet veel later gezien; er zouden er nog vier volgen. De enige Nachtegaal van de excursie liet nog net enkele strofen galmen en zweeg toen.

Een van de terreinen die werd benut voor een wandeling was rivierbos bij Ewijk. Drie roepende Wielewalen en een Grote Bonte Specht maakten daar o.a. hun aanwezigheid kenbaar. In de uiterwaard bij het bos werden Roodborsttapuiten en een paarje Zomertalingen gezien.

Gele Kwikstaarten en Grauwe Gorzen kwamen een half uurtje later voor de lens. Toen werd het toch wel tijd voor roofvogels. Van de Torenavalk werd slechts één exemplaar gesignaleerd, de Boomvalk bracht het er beter af met op twee verschillende plaatsen jagende exemplaren. Voorts kon in de Kil van Herwenen een vrouwtje bruine Kiekendief geruime tijd worden geobserveerd.

Hoewel het inmiddels tien uur geworden was, waren de deelnemers unaniem van mening dat een voorgesteld bezoek aan het Zouwegebied bij Meerkerk er nog best bij kon.

Het was een belevenis hier vanaf de weg op nog geen honderd meter van je af de Purperreigers te zien af en aan vliegen.

De aantekeningen aan het eind van de excursie vermeldden een totaal van 81 soorten; een indicatie voor de avifaunistische rijkdom van het rivierengebied.

Gelukkig wordt die vastgelegd in de "Avifauna van de Grote Rivieren" of hoe die titel ook anders zal zijn, die eind 1977 verschijnt.

Ieder die iets van de sfeer van dit rivierenlandschap wil proeven raad ik aan het Verkadealbum van Jac. P. Thijssen en het boek van Jan van de Kam "Rivierenland" in te zien.

D.A.J.